

రాజారావు మరణం

అప్పుడే గేటుదాటిలో పలకవస్తున్న రాజారావు, సింహాద్రిని చూసి "ఏమోయ్! మేనేజరు గారులో పలకావా రా!" అన్నాడు అధికార స్వరంలో

"ఉన్నారండి—దయ చెయ్యండి" అన్నాడు సింహాద్రి విషయంగా నమస్కరిస్తూ.

రాజారావు అప్పుడప్పుడు ఆయనకోసం వచ్చి పోతూవుంటాడు వచ్చినప్పుడల్లా కంపెనీ విషయాలకు పంపగా మాట్లాడిపోతూ వుంటాడు. అతనికి వ్యాపారంలో అనుభవ మేమీలేదు—చాలా చిన్నవాడు వయస్సు పాతికేళ్ళకంటే వుండదు—పితృత్వమేన అస్తి, డబ్బూ చాలా వుండటంవలన, డియోలా వినియోగించుకోవాలో తోచక చివరికి వొకమందులపావు పెట్టాడు. రాజకేఖరంగారు ఆకంపెనీకి మేనేజరుగా వుంటున్నారని ఆయనంటే రాజారావుకు మంచి విశ్వాసం వుంది.

సింహాద్రి, రాజారావుకు యిచ్చిన సమాధానం, గదిలో కూర్చున్న రాజకేఖరంగారు విన్నారకాబోలు! అందుకే వీ కుర్చీలో నుంచితేలి ఎదురువచ్చి

"రండి, రాజారావు గారూ! మీకోసమే ఎదురుమాస్తున్నాను" అన్నాడు అపొయ్యంగా.

రాజారావు గదిలో వేసివున్న కుర్చీలలో, వొకటి దగ్గరకులాక్కుని కూర్చున్నాడు. రాజకేఖరంగారు, సిగరెట్ కేవలం తేరిచి, రాజారావుకు వొక సిగరెట్ యిస్తూ

"ఏమిటండీ! విశేషాలు" అన్నాడు చిరు నవ్వుతో

"మీరే చెప్పారీ—కంపెనీ యెలా గుంది?"

"కంపెనీకేమి బాగానే వుంది—ఈ మధ్య సేల్సు కూడా ఎక్కువయినాయి."

అన్నాడు గర్వంగా మాస్తూ

"నాకు తెలుసునండీ! మీలాంటి అనుభవ కారి మేనేజరుగా వుంటే కంపెనీ వృద్ధి లోకి రాకేమి చెనుంది."

"ఈ పొగ డ్రలకేమి లెండి.."

"పొగ డ్రలుకాదు. నిజంగానే! మీకు బ్యూరారంలో వున్న అనుభవమూ, క్రెడిట్ నాకు తెలుసు."

"మీరలా అంటారుకానీ, నేను మాత్రం చెప్పేమీమి చెబున్నానండీ!"

"ఇంకేమి చేయాలి? అనుభవంలేని నా

లాంటి వాడిని వ్యాపారంలోకి దించి, కంపెనీ వృద్ధిలోకి తీసుకొస్తున్నారు"

"మీకు నామీదవున్న అభిమానంవల్ల అలా అంటున్నారు కానీ, నిజానికి నేను, చేస్తున్నది యేమిటి?"

"అహ! అలా అంటే వొప్పుకోను. మీరు లేకపోతే, కంపెనీ యింత వృద్ధిలోకి వచ్చేదికాదు"

"ఏమిటివేళ నన్ను తెగ పొగిజేస్తున్నారు" అని నవ్వుతూ, రాజకేఖరంగారు బయటకువచ్చి,

"ఒరే! సింహాద్రి! లోపలకు వెళ్లి అమ్మ గారితో చెప్ప—త్వరగా కాఫీ, టిఫిన్ తీసుకునిరా!—ఆలస్యం అవుతుందింటే వొకపనిచేయి ఛాన్సు తీసుకుని ఛాట్ లో కాఫీ పోయించుకుని, టిఫిన్ పాటలు కట్టించుకునిరా!—వ్రూ! త్వరగా రావాలి" అంటూ సింహాద్రికి నెమ్మదిగా చెప్పి లోపలకు పంపించాడు.

పీ. ఏద్యాపాగర్

మళ్ళీ గదిలోకి వచ్చి చూసేసరికి, రాజారావు బలమీద వున్న మేగజైన ఏదో తీసి చదువుకుంటున్నాడు రాజకేఖరంగారు చిరునవ్వు నవ్వుతూ,

"ఈ మధ్య మళ్ళీ క్రొత్త కంపెనీలనుంచి కేటలాగు తెప్పించాను. ఇంకా ఎవరికి ఆర్డరు యివ్వలేదు"

"అహ! అన్నాడు రాజారావు

"ఇదివరకు తెప్పిస్తున్న మందులకు పెద్ద కమీషన్ యివ్వటంలేదు. అందుకని క్రొత్త కంపెనీలకు వ్రాశాను.. ఏదీ! ఈ మధ్యనే కేటలాగు వచ్చినాయి. నేను యింకా సరిగా చూడలేదు" అంటూ అలమరు తీస్తూ, కేటలాగు చూస్తారా? అని ప్రశ్నించాడు.

"ఎందుకండీ—నాకేమి తెలుసు—మీరు బాగా తెలిసినవారు—అన్నీ చూసుకుని మీరే ఆర్డరు యివ్వండి" అన్నాడు రాజారావు వుస్తకంవంక మాస్తూనే.

"అదేమిటి—మీరు కూడా చూడండి—మీకు లోపల అభిప్రాయ మేమిటో చెప్పు దురు కానీ"

"నా అభిప్రాయానికేమి లెండి!... నేను

చూసినా వొకటే—చూడకపోయినా వొకటే!"

"అదేమిటి! అలాగన్నారు—మీకు తోచిందేదో చెప్పండి"

"చెప్పేదేమిటి—మీరే అన్నీ ఆలోచించుకుని, ఆర్డరు యివ్వండి—సరేనా! మీమీద నాకు ఆమాత్రం నమ్మకం లేకపోలేదు."

"అహ! నా వుదేశం అదికాదు—మీరుకూడా చూస్తారేమో ననుకున్నాను. అంతే!—సరేకానీ యింతవరకూ వ్రాసిన అకౌంటు చూసుకుంటారా!"

"రాజకేఖరంగారూ! మీరు కూడా నాకు అకౌంటు చూపించాలిబండీ! నాకామాత్రం మీమీద నమ్మకం లేదంటారా!"

"అదికాదు! చూసుకుంటే మీకుకూడా తెలిసి వుంటుందికదా అని.."

"ఇప్పుడు వచ్చిన యిబ్బంది యేమీలేదు లెండి—మీ అకౌంటు ఎప్పుడూ సరిగానే వుంటాయి చూడకపోయినా యిబ్బంది లేదు"

"అవుననుకోండి, అయినా, నాకెందుకో తృప్తిగా వుండదు—మీకు అకౌంటు చూపిస్తేకానీ" అని అలమరు తెరిచి అకౌంటు పుస్తకాలు బయటకు తీశాడు.

రాజారావు నిరతుల్యంగా, ఆసక్తిలేని మాటలు పుస్తకంమీదికి ప్రసరింప చేశాడు. రాజకేఖరంగారు, ఏ పదు కాపదు వివరంగా చెప్పుకున్నాడు. రాజారావు విని పించుకోవటంలేదు. అయినా, ఆయన చెప్పటం కూనలేదు

"బాగుంది—అకౌంటు అన్నీ బాగానే వున్నాయి—అయినా మీ దంతా పీచి క్రానీ, మీరు చేసే ఖర్చులలో, అనవసరమైన వే వుంటాయండీ!" అన్నాడు రాజారావు అంతా అయినాక.

రాజకేఖరంగారు తృప్తిగా తనలో నవ్వుకుని, పుస్తకాలు తీసి మళ్ళీ అలమరులో పెట్టారు.

"నావులో క్రొత్తగా ఎవరినయినా వేసుకోవాలా!" అని ప్రశ్నించాడు రాజారావు.

"ఎందుకూ—యిప్పుడున్న వాళ్ళిన్లోనే సరిపోతున్నది ఇంకా ఎక్కడ మందిని వేసుకున్నాకొద్దీ పనిసాగదు—కబుర్లు చెప్పుకుంటూ కూర్చుంటారు." అన్నారాయన నవ్వుతూ

విశ్వాసపాత్రుడు

“అవునులేండి-మీగు చెప్పినది, నిజమే” అని అది కాస్త ఆగి “మరి, వస్తానండీ!” అన్నాడు లేనా.

“కూర్చోండి—కాఫీ తాగిపోవడం గాని” “ఎందుకూ—యింతకు ముందే (తాగి వచ్చాను”

“ఫరవాలేదు—కాఫీ కేమి—ఎన్ని సార్లయినా (తాగి వచ్చాను” అన్నారు రాజశేఖరం గారు తలపువంక చూస్తూ.

ఇంతలోనే సింహాద్రి, వొక ప్రేలో కాఫీ. టిఫిన్ తీసుకుని గదిలోకి పటు కొచ్చాడు.

“తీసుకోండి, రాజారావు గారూ!”

అంటూ ఆయన వంక చూశాడు. రాజారావు మొహమాటపడుతూనే ఫలహారం, కొనిచ్చాడు

“వస్తానండీ!—మళ్ళీ ఎప్పుడయినా వీలు వస్తున్నాను కలుసుకుంటాను” అంటూ రాజారావు వెళ్ళిపోయాడు.

జబాబులో నెమ్మదిగా అతను వడిచి వెళుంటే, మనస్సులో ఎన్నో ఆలోచనలు వెలరెగిశాయి. రాజశేఖరంగాడు, ఈ వూరు వచ్చిన దగ్గరనుంచీ, తనంటే చాలా ఆస్పాయంగా వుంటున్నారట. ఆయనవంటి నమ్మకస్తులు చాలా కొద్దిమంది వుంటారు. ఆయనకున్న అనుభవమూ, వ్యవ

శ్యామల కోమలి
—చిత్రకారుడు: ఎమ్. వెంకటరామయ్య.

హారపరిజానమూ, మెచ్చుకోలిగింది. వ్యాపారంలో అనుభవం యేమాత్రం లేని తనచేత వొక మందులసాపు వెటించి, దానిని వృద్ధిలో తీసుకువచ్చాడంటే, నిజంగా గొప్ప విషయమే!—ఇలా అనకుంటూవుండగానే, రాజారావు తన యింటిని సమీపించాడు.

రాజశేఖరంగారియింట్లో కూర్చోడానికి తోచక. సాపునైపు వెళ్ళామనే వుద్దేశంతో, అప్పుడే జరిగిండువామీద వేసుకునిబయలుదేరాడు దారిలో పరంధామయ్య కనిపించాడు. రాజశేఖరంగాడు, చిరునవ్వుతో పలకరించాడు.

“ఏమిటి—ఎక్కడనుంచి వస్తున్నారు” “బజారునుంచేనండీ!—అవును కానీ, నేను చెప్పిన విషయం యేమిచేశారు”

“చెప్పాను కనుటండీ! నాలుగురోజులు ఆగితే ‘సెటిల్’ చేస్తాను”

“ఏమిచేయడమో. ఇప్పటికే నెలరోజులు నుంచి, అదేగాట చెపున్నారు”

“కాదులేండి! ఈ సారి తప్పకుండా చేసేపాను”

“సరే!—మళ్ళీ నాలుగురోజులు ఆగి కలుసుకుంటాను—జాపకం పెట్టుకోండి” అంటూ పరంధామయ్య వెళ్ళిపోయాడు.

రాజశేఖరంగాడు పరంధామయ్యగారి విషయానికి పెద్దపాధావ్యం ఈయనటు. తనలో చిరునవ్వు నవ్వుకుని, ముందుకు సాగిపోయాడు. ఆయన సాపు చేయకునేటప్పటికీ, పనివాళ్ళు ఎక్కడివారూ ఆక్కడ, చూడవుడిగా పనిలో నిమగ్నులయినారు. రాజశేఖరంగాడు, ఈ తొంపరపాటు గమనించారు కానీ, యేమి మాట్లాడకుండా వూరుకున్నారు.

“ఎంతసేపయింది, సాపు తెరిచి...” తాపిగా అడిగాడు.

“ఒక పావుగంట అవుతుందండీ”

“నేల్చు యేమయినా వున్నాయా?”

“ఇంతకుముందే, ఇంజక్షన్ బాటిల్స్ రెండు పాకెట్లు అమ్మాను” అంటూ గోపాలం, డబ్బులైచ్చి యిచ్చాడు.

ద్రామరు తెరిచి, డబ్బులు అందులో పడేసి, రాజశేఖరంగాడు అప్పుడేవచ్చిన పేషెంట్లను చవటం మొదలు పెట్టారు. మధ్యలో వీనో జ్ఞాపకంవచ్చి

“రాజారావుగారు, యింతకుముందు వచ్చివెళ్ళారా!” అని అడిగాడు.

“రాలేదండీ” అన్నాడు గోపాలం.

రాజశేఖరంగాడు, పేషెంట్లని ప్రకటనల వంక, వొకసారి పరీక్షిగా చూసి, వార్తలు చదవటం మొదలు పెట్టారు. ఇంతలో వెంకట్రామయ్య వచ్చి

“నమస్కారమండి, రాజశేఖరంగారూ! అన్నాడు లోపలకువస్తూ. చదువుతున్న పేషెంట్ తొలగించి, రాజశేఖరంగాడు

“రండి, రండి, కూర్చోండి” అంటూ అప్యా యంగా పిలిచారు.

“ఎంతసేపయింది మీరు వచ్చి యిండాక వస్తే లేక.”

“ఇప్పుడే—యింతకుముందే వచ్చాను.”

“నేను చెప్పిన విషయం యేమిచేశారు?”

“అదే, నేనూ ఆలోచిస్తున్నానండి— నేను యింకా ఆయనతో మాట్లాడలేదు ఈ విషయం.”

“ఏదో తొందరగా తేల్చేస్తే మంచి దిగా—”

“అందుకే నేనూ చూస్తున్నాను—ఆయనతో రేపు మాట్లాడుతా లెండి—ఇవేళి మాయింటికి వచ్చాడు—మీ సంగతి చెప్పటం మరిచిపోయాను”

“హానీలెండి—రేపు జ్ఞాపకం పెటుకుని చెప్పండి—మీకూ అతని తొందరగా వుంది”

“ఓ, అలాగే” అన్నారు రాజశేఖరం గారు. కాస్త ఆగి “రాత్రికి మాయింటికి వచ్చి కలుసుకోండి—వివరాలు మాట్లాడుకుందాము”

“అయన ఆధ్యంతరమేమి పెటకుడా!”

“అదంతా నేను చూసుకుంటానుగా! మీ కెందుకు?—మీరు నన్ను కలుసుకోండి—రేపు ఆయనతో నేను మాట్లాడుతాను.”

“అయితే, ఆయన వచ్చుకుంటాడంటారా!”

“వచ్చుకోక యేమిచేస్తాడండీ—నేను చెప్పితే కొదంటాడా!—అయినా, ఆయనకు దినివల వచ్చే వద్ద మేమిలేదుకదా! ఇది వరకు వచ్చేలాభింకొంత తిగుతుంది”

“అ, అ, అంతేగా!” అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

“రేపు మిమ్మల్ని భాగస్వామిగా కలుపుకుంటే, ఆద్యంతం బావుండి, కంపెనీ వృద్ధిలోకి రావచ్చు.”

“ఇప్పుడుమాత్రం వృద్ధిలోకి రాలేదు బండీ—మీ సాఫల్యమే మహారాజులాగుంది”.

ఈ మాటలకు రాజశేఖరంగారు కొద్దిగా ఖంగారు పడ్డాడు. కానీ మరుక్షణంలోనే సంతోషించాడు.

“అయితే, మీకు మనస్ఫూర్తిగా మతోచేరాలని వుండవచ్చునూ!” అన్నారు రాజశేఖరంగారు ఆయన యేమంటాడో చూచామని

“ఉండక నుక నే, మీకోసం తిరుగుతున్నది.”

“అయితే సరే!—రాత్రికి మాయింటికి రండి. అన్ని విషయాలూ మాట్లాడుకుందాము.”

“అలాగే వస్తాను—మరి ఆయనను రేపు కలుసుకుందామా?”

“మీ కెందుకు—నేను కలుసుకుని మాట్లాడుతాను.”

“అయితే సరే—మరి మాట్లాడవయం” అని నసిగాడు.

“చెప్పాను కదుటండీ—మీకు వోకపావలా వాలా యిప్పిస్తాను సరేనా!”

“అ మాత్రం సహాయం చెయ్యండి—మీకు పుణ్యంవుంటుంది.”

“ఇండులో పుణ్యమే ముంది లెండి—చేతిలో వున్న పనికినుక, చేయగలుగుతున్నాను.”

“అదయినా అందరూ చేసానుటండీ!”

“చెయటానికి యింక పెద్దవిషయమేమీకాదుగా! ఎదో కాస్త నుట సహాయం అంతేగా!”

“అంతే లెండి—మరి నేను వస్తాను. రాత్రికి మిమ్మల్ని కలుసుకుంటాను” అంటూ వెంకట్రామయ్య వెళ్ళిపోయాడు

ఆయన అటు వెళ్ళిగానే, రాజశేఖరంగారు, పేపరు మళ్ళీ తీశారు. కానీ ఎందుకో చదవ బుద్ధికాలేదు. వెంకట్రామయ్య విషయం, మనస్సును ఆక్రమించుకుని, మరో విషయం గురించి ఆలోచించటానికి వీలులేకుండా చేసింది. ఆలోచించిన కొద్దీ ఈ సమస్య ఎలా పరిష్కరించాలా. రాజశేఖరంగారుకి కాసేపు తొవలేదు. మళ్ళీ యింతలోనే, మనస్సుకు ఏదో తట్టి, ఆ విషయం ఆలోచించడం మానేశాడు.

ఇంతలోనే కేళివరపు, సాఫల్యం కి వచ్చాడు. అతను రావటం చూసి, రాజశేఖరంగారు, ఆప్యా యంగా

“రండి కేళివరపుగారూ!...—మీ విషయమే ఆలోచిస్తున్నాను” అన్నాడు.

“ఏమి చేశారు?” అడుర్గా అడిగాడు.

“మీకు మాటయిచ్చిన తరువాతి, పూరుకుంటానుటండీ! ఆయనతో మాట్లాడాను”

“ఏమిన్నాను—ఆయన వచ్చుకున్నారా?”

“వచ్చుకోక యేమిచేస్తాడండీ!—నేను చెప్పితే, ఆయన మాత్రం, కొదంటాడు బండీ!”

అవును లెండి—ఆయనకు మీ మాటంటే సరి”

“కాను మరి—నేనేగా ఆయన చేత ఈ సాఫల్యం పెటించింది.”

“నాకు తెలియదూ! మీరుండబట్టి కంపెనీ యింత వృద్ధిలోకి వచ్చింది.”

“ఇండులో నాదేమిందిలెండి—ఎదో నాకు చేరినయినవిధంగా నడుపుకొచ్చాను.”

“అదమీమాటలెండి—కంపెనీ మీ మూలంగానే, వృద్ధిలోకి వచ్చింది—అందుకేగా. నేను కూడా పార్ట్నర్ గా చేరాలని పుటాటపడుతున్నది” అన్నాడు కాస్త పొగడుతున్నట్లు.

“ఈ వ్యాపారంలోవున్న లోకుపాకులు మీకు తెలియవండీ!”

“తెలియకపోయినా పెద్ద యిబ్బంకేమీ లేదు—మీలాంటినారు, మేనేజరుగా వుంటే యేమి ఫరవాలేదు.”

ఏమిటో నామీదవున్న అభిమానంకొద్దీ మీరలా అంటున్నారు...” రాజశేఖరంగారు కొద్దిగా మొనమాటపడ్డారు.

“అదేమికాదులెండి! క్రిందిటి యేడు వచ్చిన లాభాల సంగతి మీరే చెప్పారుగా! చూడండి. ఈవిషయం వచ్చిన లాభాల సంగతి యింకా తెలియదనుకుంటాను.”

“అంతేగా! లెక్కలు చూసుకుంటేగాని తెలియదు...సరే! రేపు వుషయం చూడండి—రండి—అన్ని విషయాలూ మాట్లాడుకుందాము” అన్నారు రాజశేఖరంగారు.

“అలాగే!” అని చెప్పి కేళివరపు వెళ్ళిపోయాడు. రాజశేఖరంగారు, మధ్యాహ్నం పన్నెండుగంటలదాకా సాఫల్యం నేపారుని యింటికి వెళ్ళిపోయారు.

* * *
వారును రోజులు గడిచాయి. ఒకరోజు వుషయం కేళివరపు, రాజశేఖరంగారుంటికి వెళ్ళే తిలుపు తాళిం చేసి వుంది. పక్క

వెస్పే
లోక ప్రసిద్ధియైన గొంతు

మరియు గుండె బిళ్లలను రొమ్ము పడిశేము

త్వరితంగా నివారించ బడినది గొంతు వ్యాధి, రొమ్ము పడిశేము, కన్నులు, జలుబులు, గొంతు మరియు గుండె బిళ్లలైన వెస్పేతో త్వరితంగా నివారించబడును. ఒక వెస్పేను చప్పరించి... వ్యాధికారక శ్రీముండు చంపి, వ్యాధిని పోగొట్టవచ్చును. జరిపే అందరి కవనకరఅవిరుంప అస్వాదింపండి.

వెస్పే
గొంతు మరియు గుండె బిళ్లలు ముందు వ్యాపాక అందరి వడమా దారకును

వి. ఇ. పుల్ ఫార్మ్ (అందియా) ప్రైవేట్ లి
197-56-768

పోల్ ఏజెంట్లు దాదా డో.
86, నైవస్పనాయక్ వీధి, మద్రాసు-81.

★ విశ్వాసపాత్రుడు ★

భాగంలో అడిగితే, ఆ క్రిందటిరోజు రాత్రి జడను యిలు ఖారీచేసి వెర్నిషాయాచరి లెలిసింది. కేశకరావుకు గుండె ఆగినంత పని యింది.

ఇంతలోనే వెంకట్రామయ్య అక్కడకు వచ్చి, "రాజశేఖరంగాడు యింట్లోలేరా!" అని అడిగాడు.

కేశకరావు దిగాలపడి "నేనూ ఆయన కోసమే వచ్చాను. ఆయన యింట్లోనే కాదు—వూళ్ళోనే లేరట! రాత్రి యిలు ఖారీచేసి వెర్నిషాయాచట!" అన్నాడు.

"అలా! ఆళ్ళి ర్యం గావుంటే! నిన్న సాయంత్రంకూడా వాకు కవపడ్డాడే!"

"అలా విచిత్రంగావుంది—నాకూ కన

పడాడు. నాలో చాలాసేపు మాట్లాడాడు కూడా!"

"అయితే, ఆయన వున్నట్లుండి తేచి పోవలసిన అవసరమేమిటో తెలియకుండా వుండే!" అన్నాడు వెంకట్రామయ్య ఆలోచిస్తూ.

"అదేనండీ! నాకూ అర్థంకాకుండా వుంది—చాలా మంచివాడు, మర్యాదస్థుడు. ఆయనకి నుద్దుడి యేమిటో..."

"ఏదైనా పనివుండి వెళ్ళొకా!"

"పనిలేదూ పాడూలేదూ—పనివుంటే సామాను ఎందుకు తీసుకు వెళ్ళాడంట— ఇందులో మోసమేదోవుంది" కోపంగా అన్నాడు.

"నాకూ జిల్లానే కనిపిస్తోంది- ఏమయినా రాజారావుగారి దగ్గరకు వెళ్ళివదామురండి - ఆయన కేసుయినా తెలుసేమో ఈ విషయం" అంటూ నడక సాగించాడు.

ఇద్దరూ కెప్పుడిగా రాజారావు యింటికి వెళ్ళారు, రాజారావు పేపరు చదువుకుంటూ చాలులో కూర్చుని వున్నాడు.

"నేనుస్కూలవుండి రాజారావుగారూ! మీలో వొక విషయం మాట్లాడా బని వచ్చాము" అన్నాడు కేశకరావు.

రాజారావు చదువుకున్న పేపరు బల్ల మీదిపడేస్తూ "ఏమిటి విషయం-చెప్పండి" అన్నాడు.

కేశకరావు, వెంకట్రామయ్య చెప్పిన కథల్లో కూర్చున్నారు. ఎవరు ముందర ప్రసావన చేవాలనేవిషయం తెలక, ఇద్దరూ వొకరి ముఖాలు వొకరు చూసుకున్నారు. చివరికి కేశకరావు మొదలు చెబాడు.

"రాజశేఖరంగాడు నా విషయం మీలో మాట్లాడారట?"

"నీ విషయం?" అన్నాడు రాజారావు అర్థంకాక.

"అదేనండీ—నన్ను పార్సర్ గా కలుపుకునే విషయం. రాజశేఖరంగాడు నాకొక పాతలా వాటాయిస్తానన్నాడు. దాని విషయమే మీలో మాట్లాడానన్నారు"

"బాగుంది—ఆయన నా కెప్పుడూ ఈ విషయం చెప్పండే!"

"చెప్పినన్నారే!—పోనీలేండి. ఇప్పుడయినా నేను చెపుతున్నాను. మీ ఆర్థి ప్రాయమేమిటి?" ప్రశ్నార్థకంగా అతని నంక చూశాడు.

"రాజశేఖరంగాడు ఇదివరలో అప్పుడో, భాగస్థులను కలుపుకునే విషయం ఎతారు. నేను అప్పుడే చెప్పాను. ఎవరూ వద్దు— యిలాగే సాగనియింపి"

"అయితే, యిప్పుడు నా విషయం లాభం లేదంటారా!"

"ఇంకా వేరే అడుగుతూ రెండుకు? నాకు ఎవరినీ కలుపుకోవడం యిచ్చంలేదు - ఎవో యిలాగే సాగిపోవాలని నాకు వుంది."

"అయితే, రాజశేఖరంగాడు మీరు వచ్చుకుంటారని చెప్పాక!"

"చెప్పేలేచెప్పారు - వాకు యిచ్చం లేదు" అన్నాడు రాజారావు నిర్మోహమాటంగా.

"మీ తాకి నమ్మించి మోసం చేశాడే!"

"ఇందులో మోసమేమున్నది?"

"మోసంకొకటోలే యేమిటి? నాకు వాటాయిప్పిసాననిచెప్పి, వొక వెయ్యి రూపాయిలు తీసుకున్నాడు"

"ఏమిటి!" అన్నాడు రాజారావు ఆళ్ళి ర్యంగా.

"చాలామంచివాడు, నమ్మకస్థుడని యిచ్చాను. కానీ నమ్మించి మోసంచేశాడు

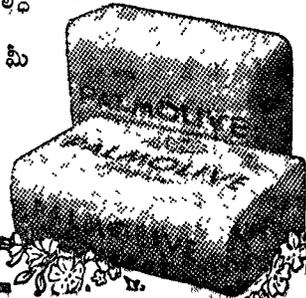

ఇప్పుడు! పామాలివ్ -

మీ సౌందర్య పోషణ కొరకు భారతదేశపు అపూర్వమగు సౌందర్య పోషక తైలములతో తయారైనది

ఈ రోజునుంచే ఈ ఒకదానితో, రెండు ఇమిడివున్న దానితో సౌందర్య పోషణకు ప్రవేశించండి!

1. పామాలివ్ యొక్క మిగడవంటి నమ్మద్దయగు మరుగుతో కఠినమును క్షుభ్రపరచండి. అదిదేహ మందలి ఫలినమును పోగొట్టి మీ చర్మ సౌందర్యమును కాపాడును.
2. సౌందర్యమును పెంపొందించే కుద్రమైన సుగంధిత తైలములుగల పామాలివ్ నమ్మనవాడి మీ చర్మమును మృదువుగా, లేతగా మరియు యౌవనవంతముగా ఉంచుకొండి.

పామాలివ్ సౌందర్యమునిచ్చు సబ్బు

క్రొత్తది! దీని తాజామైన పూల సువాసన చాల వేపు ఉంటుంది.

PSO/G/13 R

ఇవే వాళ్ళింటికి వెళ్ళి మాస్తే తలుపు తాళం వేసవుంది”

“ఏదేనా పూరికల్పారమా?”

“పూరుకొదండి - అసలు ముకాం యెత్తే కారండి. మీకొకంకా తెలియదా ఈవిషయం?”

“తెలియదండీ! ఎప్పుడు వెళ్ళిపోయాడు?” అన్నాడు రాజారావు ఖంగారుగా.

“నిన్న రాత్రి యిల్లు ఖాళీ చేశాడట!”

“ఏచిత్రంగా వుండే? రాజశేఖరంగా రేపటి? యిల్లు ఖాళీ చేయడమేమిటి! - ఆయన అలాంటివాడుకాక! చాలా మంచి వాడు.”

“నేనూ అలాగే ఆ నుకున్నానండీ. నా దగ్గర వొక వెయ్యి రూపాయలు తీసుకున్నాడండీ” అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

“ఏ...ఏ...టి! ఎందుకుతీసుకున్నాడు?” అన్నాడు రాజారావు ఆయోమయంలో

పడిపోతూ.

“నాకు వొకపాపలా నాటా యిప్పిస్తావన్నాడండీ?”

రాజారావు నిర్భారపోయాడు. రాజశేఖరంగాగ, తనతో సంప్రతించకుండా, ఎవరో తను ముక్కు మొహం ఎదుగనివార్లకు కంపెనీలో వాటా యిస్తానని మాటలు వ్యవహారం చాలా విచిత్రంగానే వుంది. ఒకవేళ మాట యిచ్చినా, లంచం తీసుకునేటంత నీచస్థితికి పాల్పడినాడంటే రాజారావుకు నిజంగా ఆశ్చర్యమేసింది.

ఇంతలో పరంధామయ్య, మందులపావులో పనిచేస్తున్న గుమాస్తాగోపాలం, యిద్దరూ అక్కడికి వచ్చారు. పరంధామయ్య ముందుగా ప్రస్తావన మొదలుపెట్టాడు.

“మేనేజరుగారు ఈ పూటనుంచి వెళ్ళిపోయారట!”

“అవును! యింతకుముందే విన్నాను— ఏమి మీగయేమన్నా బాకీవున్నాడా!”

“అ, రెండువందలు అప్పుగా తీసుకున్నాడు, వారంరోజులలో తిరిగి యిస్తానంటే, చేబడులుగానే యిచ్చాను. నోటు కూడా వ్రాయించలేదు.”

“ఇంకేమి! అంతా ఆలోచించే ఆయన ముకాం యెత్తేకాడన్న మాట!—ఆయన మీకుకొక యంకెవరికయినా బాకీవున్నాడా!”

“జోళ్ళో చాలావుంది దగ్గర అప్పులుతీసుకున్నాడండీ!—అంతా యివేళే వొకటే గోల.”

“అయితే, ఈ అప్పులబాధ పడలేక, ఈ పూటనుంచి లేచిపోయివుంటాడు” అన్నాడు శేఖరరావు పరిస్థితి అరం చేసుకుంటూ.

“కంపెనీకి లాభాలు బాగావస్తున్నాయన్నాడు. అయితే అంతా వట్టిదే నన్నమాట” అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

“లాభాలేమిటండీ— అంతా ఆబద్ధం! ఈ మధ్య ఆమ్మకం కూడా తగ్గిపోయింది” అన్నాడు గోపాలం.

“ఏ...ఏ...టి” అన్నాడు రాజారావు దీర్ఘశ్వాస.

“మొన్న మీరు మందులు కొనటానికి యిచ్చిన డెకం ఆయన దగ్గరే వుంది. ఏ మందులూ కొనకుండా, ఆ మొత్తం ఆయన దగ్గరే వుంచుకున్నాడు.”

ఈ మాటలతో రాజారావుకు నెత్తిన పిడుగుపడినట్లయింది. ఒక క్షణంపాటు పిచ్చి వాడిలాగా అటూయటూ చూసి

“ఒక్కరోజుయినా, నువ్వు యిక్కడకు వచ్చి అసలు విషయం చెప్పివుంటే, బాగ్రతి పడేవార్లెము” అన్నాడు రాజారావు నిటూర్పు విడుచుతూ.

“నేను మాత్రం యిలా జరుగుతుందిని అనుకున్నానుటండీ!—మందులు కొనలేనే

మని అడిగితే, వొక వారంరోజులు ఆగి కొంటానన్నాడు. అంతే! నేను మళ్ళీ ఆయనను అడగలేను”

“అది సరేకాని, ఆయన యింట్లో సామాను చాలా వుందికదా!—యిల్లు ఖాళీచేసి ఎలా వెళ్ళాడో!” అన్నాడు రాజారావు

“ఈ మధ్య పెద్దపెద్ద సామానాన్ని ఆయన తమ్ముడి గారొంటికి పంపించేశాడండీ! నేను ఎందుకో అనుకున్నాను—ఇప్పుడు మిగతా సామాను తీసుకుని ముకాం ఎత్తేశాడు” అన్నాడు గోపాలం.

శేఖరరావు బోలెడనే ప్రశ్నలకు రిపోజ్ యిద్దామనే వుద్దేశంతో కూర్చోలోనుంచి లేచి తెలిఫోను వున్న బల్లపై వుకునడిచాడు. ★

అమృతసంజీవినీ మాత్రలు

గర్భిణులు ప్రసవించువరకు సేవించిన సుఖప్రసవము, ఆరోగ్యసంతానములు కలుగును. వేలిళ్లు, నిస్తాళి, పాలిపోవుట నివారించి ఉత్సాహము, నరముల పటుత్వము కలుగజేయును. నెలకు రు. 2.

ఉదరాంతకీ

చంటిబిడల తివర్ స్ట్రెస్ వ్యాధులు సమస్త ఆనాసలు నివారించును. అజీర్ణము, కడుపుబ్బరము, ముక్కుచు విరేచనముకుట నివారించి, బలము, రక్తవృద్ధి కలిగించును. నెలకు రు. 2.

బాలాజీర్ణవటి

రసంలు చాటిన పిల్లలకు తరచు కలుగు అజీర్ణము, కడుపుబ్బరము, నీళ్ళ విరేచనములు తెల్లగా పాలిపోవుట, క్రమముగా కృశించుట చూరించి రక్తవృద్ధి, బలము కలిగించును. నెలకు రు. 1.

శతమూలికాది లేహ్యము

ఇది సుఖ మేహ వ్యాధులు, ఎరుపు, తెలుపుమచ్చలు, బగ్గెలమాన్ని రక్తము వృద్ధిపరచి బలము, నరముల పటుత్వము కలిగించును. స్త్రీలబుతుభాదలు, అమిత శాస్త్రీ నివారించి తప్పక సంతానములు గజేయును. లోహోద్దకసింధూరముతో. రు. 40 రు. 18.

శ్రీ భుజంగరాధైర్యశాల,

తాళ్ళకేపు, తూర్పుగోదావరి.

వైటోడెంట్
 దంతత్రీములను సంహరించే పండ్లపాడి
 శ్రీవత్స కైబిక్ ట్రేడ్ లిమిటెడ్. మద్రాసు-30.

కావలెను
 మా ఇమిలేషన్ నగల ప్రవేశపెట్టుటకు జీతములేక కమిషన్ పద్ధతివీడ ఏజెంట్లు కావలెను. ఆకర్షణీయమైన వరతులకు నమూనా పేట్రెకు, ఉచిత వరతులకు యింగ్లీషులో వ్రాయండి.

MODERN JEWELLERS (W P A)
 Goal Bagh, Amritsar.

కలాపి
 బాల్కం పాడరు

రండు కొత్త ఫ్యాషింగులలో దోరు కుసు.

రెండు రు. 2-25
 కాథ్డోర్డుబాక్సు రు. 1-50
 కలాపి ఇండస్ట్రీస్, బాంబే-2.